Ч. 7. Середа 24 (11) січня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Ґр. Аппоній про заграничну політику Австро-Угорщини. — Тіснійші вибори в Німеччині. — Італіяньско-турецка війна.*

Угорский посол ґр. Аппоній обговорюючи на вчерашнім засіданю загальне політичне положене, підніс, що в Австриї від недавна видко стремліне до усуненя тої підстави заграничної політики, яка є запорукою мира. Обговорюють там наше відношене до Італії в спосіб, який може захитати нашу приязнь до тої держави. Є то незвичайна легкодушність, яка може змінити наше відношене до Італії і довести до ворожнечі. Супротив того бесідник уважає конечним заявити, що Угорщина і Австрия, а з окрема Угорщина зійшла би на злу дорогу, коли би ті стремленя мали який успіх, бо то підкопало би европейский лад, який дає запоруку великодержавного становища нашої монархії, без можливости уложеня в відмінні виді того европейского порядку. Тому бесідник уважає конечним піднести, що сильне обстою ване при тридержавнім союзі є необхідним услівєм екзистенциї монархії, яка грає ролю мирового посередника в европейскій політици. Бесідник хоч належить до опозициї, буде підпирати правительство, виступаючи сильно в обороні тридержавного союза.

Вчера відбуло ся в Німеччині 80 тіснійших виборів до німецкого парляменту. Вибрано: 27 социяльних демократів, 18 з поступової партиї народної, 13 национальних лібералів, 5 консерватистів, 3 з господарского союза, 3 з центрум, 3 Вельфів, 2 Поляків, 1 з державної партиї, 1 з німецкої партиї реформи, 2 баварских селян, 1 баварского ліберала і 1 Альзатця.

Полем послідних італіяньско-турецких боїв була оаза Ґарґареш положена на захід від оази міста Тріполіс, а віддалена від неї ледве десять кільометрів. До оази вибрали ся 4 італіяньскі баталіони з віддiлами артилєриї і кавалєриї, щоби уладити там укріпленя. Та ледве Італіянці підійшли до перших дерев, як сховані там Турки і Араби отворили на них сильну пальбу. Вивязав ся завзятий бій, що тревав від рана до вечера і грозив Італіянцям окруженєм від сторони моря. Аж наспіла поміч з Тріполісу і під вечір обі сторони завернули. Втрати були досить значні.

Перед кількома днями подібний бій зведено також в сусідстві портового міста Дерни. І там Турки і Араби заатакували італіяньске войско, заняте фортифікацийними роботами. З якою зручностию Турки виконують свої атаки, сьвідчить італіяньске донесене, що неприятель мимо електричних рефлекторів, які осьвітлювали цілу околицю, вспів, повзаючи по піску, підійти під самі італіяньскі укріпленя. Легко уявити собі здивоване Італіянців, коли досьвіта, нагло і несподівано посипав ся на них град куль зпоза побудованого ними охоронного муру. Тут повелось Італіянцям знов виперти неприятеля з неприємного для них сусідства, але осягнено се аж по довгій боротьбі і коли наспіла поміч. Майже рівночасно били ся ворожі сили також коло міста Тобрук.

Показує ся, що Турки та Араби знов ані на хвилю не дають Італіянцям спокою і старають ся недопустити до скріпленя італіяньских позиций та приготовленя відповідних етапів до походу в глубину краю. А з факту, що бої в околици Тріполісу перенесли ся тепер на західний терен сумежний з Тріполісом, можна здогадувати ся, що там головно концентрують ся турецко-арабскі сили, які дістають з Тунісу харч і амуницию. Проба Італіянців, щоби тому співділаню земляків обох країв перешкодити, скінчила ся в місцевости Деґібат на тунетаньскій границі дуже кроваво. Викликані там Італіянцями заворушеня між Арабами усмирили місцеві шейки, причім 19 Італіянців утратило житє. В ту сторону звернула ся також увага італіяньскої фльоти спід Тріполісу. Перед кількома днями острілювала она надбережне місто Зуару, віддалене о яких 100 кільометрів на захід від Тріполісу. Причиною бомбар-

---

7)

## ЗАПИСНИК БОЖЕВІЛЬНОГО.

(Оповідане В. Кабеля).

(Дальше).

Брат і сестра глянули при сих словах одно на другого.

Але Ґільґенер не дав ся тими здивованими лицями збити з пантелику. — Я вам вже вчера подав причини — говорив він живо дальше — які мене спонукали сумнівати ся о тім побожнім змісті суре з корану. Але того, що найважнійше, то я вам не сказав. Бо треба вам знати, що я зараз здогадував ся, що той, хто писав той лист, ужив в другій єго половині не турецкої мови, лиш турецких букв, а дальше здогадував ся я, що в попередних єго листах знайду відпис турецкої азбуки, котра давала бя ґданьскому учителеви вже давнїйші подібні вісти. Але хоч моя шуканина не придала ся до нічого, то я все-таки дальше о тім думав і мені прийшло на гадку, що Юссуф Майнерт міг преці також сподівати ся, що єго брат сам впаде на ту гадку, щоби постарати ся о турецку азбуку і при єї помочи відчитати й другу часть листу. Але той хитрий тайний писар занадто спускав ся на бистроумність єvого брата, як показує ся із найблизшої записки в тім записнику, котра виказує ся о повній неясности сего письма. Так само й ніхто із слідуючого Майнертового поколїня не приписував ніякої ваги тій якійсь суре з корану. Они жили собі бідненько, навіть не прочуваючи, що заповідане їх предком в инших рядках щастє не було нічим иншим, як лиш великим богатством, посіданєм великих укритих скарбів!

Менк і пані Гальшка аж дух заперли в собі і нахилили ся, так слухали, а то, що чули, то була для них якась така чудачна історія, якою хиба лиш палка уява такого Едґара Пое могла би так держати читача в напруженю. Они лиш глянули на Ґільґенерове яснїюче від веселого зворушеня лице і слухали дальше.

Та й бідний божевільний не міг знати, яку дорогоцінну річ записав він в своїм завіщаню, записуючи сю книжку. Аж тепер по вісімдесяти роках ряд дивних случаїв поміг мені знайти правдиве значінє сего листу — він вийняв при тім якийсь папір з кишені і додав: — а ось розвязка тайни:

Пятьсот кроків від висуненого найдальше на північ угла портової башти в Наваріно, в сторону як на полудневий схід, стоять рядом три дуби. Від середного з них десять кроків на захід в глубині пять стіп знаходить ся скарб, котрий я сеї ночи ледви перед пів годиною закопав там з моїм паном Капуданбеєм. Лиш ми оба знаємо о тім і може вже не будемо могли єго відкопати, бо заносить ся на морску битву, котра грозить нам смертию. Як би ти через пів року не мав ніякої вісти від мене, то старай ся з цілою обачностию видобути той скарб для себе.

Коли інжинїр скінчив подивив ся, на своїх слухачів, цікавий, що они на то скажуть. Але лиш в очах пані Гальшки побачив, що они заяснїли у неї від щастя і надії. Зато на лици доктора Менка проявляло ся якесь розчароване і він подумавши хвилинку, відозвав ся голосом професора: Припустім, що той скарб там в Греції закопанє ще в 1827 р., то все-таки промавляє все против того, щоби він ще знаходив ся на тім самім місци. То річ певна, що Юссуф Майнерт, як з того листу виходить, погиб в тій битві, бо не дав нічого знати о собі. Але єго пан міг все-таки жити, а він...

— Мій любий — перебив єму Ґільґенер певний своєї побіди — то далеко імовірнїйше, що они оба, Юссуф Майнерт і Капудан бей потонули оба разом в морскій битві під Наваріно разом з кораблем „Александрия“. Коли хочеш знати близші обставини, то прочитай собі в конверзацийнім лексиконі дотичний аркуш. Я єго зазначив.

Але молодий лікар не так легко позбув ся своєї недовірчивости. — Нехай би й так — сказав він уперто — то можна преці і то припускати, що і Капудан-бей передав свою тайну якійсь другій особі, або що той скарб случайно хтось відкрив і забрав. Але найважнїйша річ — тоті три дуби, про які говорять ся в

дованя, яке переміняло се місто в руиновище, було мниме острілюване італіяньских кораблів тамошними мешканцями, хоч є правдоподібнійше, що Італіянці уважали Зуару огнищем военної контрабанди.

Як пильно Італіянці уважають на всякий довіз до Тріполітанії від француської посілости, видко з факту занятя італіяньским военним кораблем француского почтового корабля „Carthage", лише з тої причини, що на его покладі находив ся аероплян, призначений, як думали Італіянці, для Турків в Тріполісі. А що капітан корабля не хотів знищити того аероплану, чого домагав ся італіяньский офіцир, який ревідував корабель, затягнено „Carthage" до Каліярі на острові Сардинії.

З тої причини француска праса заняла дуже вороже становище супротив Італії і взиває своє правительство, аби оно виступило в обороні своїх горожан.

# Новинки.

Львів, 23 січня 1912.

— **Є. В. Цісар** зволив вселаскавійше уділити зі своїх приватних фондів вдовиці по агенті поліцийнім бл. п. Куранті запомоги в сумі 2000 К.

— **Іменованя.** II. Міністер робіт публичних іменував для державної служби будівництва в Галичині старших інжинірів будівництва: Ант. Гавра, Як. Мальновского, Стеф. з Любомира Трегера, Бр. Лесьняка, Маер. Фихера і ст. інжин. ad personam в Міністерстві торгов. Каз. Брудзєвского, а ст. інжинірами інжинірів: Каз. Сьверчиньского, Волод. Вігу, Тад. Пашковского, Ст. Вайгінгера, Стан. Букаєвича, Едв. Бронарского, Мечисл. Рапе, Вінк. Парві, Ант. Лангера, Авг. Рибіцкого, М. Лангера, Ром. Бельского і Стан. Вавржковича.

— **Краєва Рада шкільна** перенесла В. Любовичівну, учит. 4-кл. школи в Товстім на такуж посаду в Стоянові, Л. Яворкову з 4-кл. шк. в Гологорах на такуж посаду в Озерянах, Ол. Дорошівну з 1 кл. шк. в Росохах на рівнорядну посаду в Увина, И. Кубицкого з І-кл. шк. в Білокерниці на такуж посаду в Угерцях, Корн. Посацкого з І-кл. шк. в Ораві на такуж посаду в Лецівці, Ю Мозерівну з І кл. шк. в Каменополи на такуж посаду в Седлечи, Л. Зельмановичеву, уч. 1-кл шк. в Щитівцях до 1-кл. шк. в Паньківцях.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів шкіл народних розпічнуть ся перед комісиями іспитовими в Бучачи, Бережанах і Яслі дня 19 лютого, реченець вношеня подань до 10 лютого.

— **З ц. к. акад. гімназиї у Львові.** Письменний іспит зрілости в лютовім реченци зачне ся в понеділок дня 19 лютого с. р., а устний в пятницю дня 23 лютого с. р. о 8 год. рано. Абітурієнти мають предложити сьвідоцтво моральности і спис лектури. — Дирекция.

— **Заходом філії Руск. Т. П.** в Бродах відбудуть ся дня 8 лютого 1912 в великій сали Тов Музичного вечерниці з танцями. Комітет докладає усіх старань, щоби они випали як найвеличавійше. Теж зїзджайте ся всі Вп.ов. Родимці: забава буде мила і різнородні несподіванки, а ціль гарна! Поможемо дещо бідній шкільній молодїжи в Бродах. Запрошеня вислані, а хто би через незнане адреси не одержав, зволить ласкаво зголосити ся до підписаного. Лев Гнатишак ц. к. проф. гімн. в Бродах (к. замку).

— **Товариство руханкове „Сокіл"** уладжує дня 1 лютого 1912 великі вечерниці з танцями в комнатах Тов. „Руска Бесіда". Стрій візитовий.

— **Арештоване шпигунів.** В Бродах арештоване Івана Герховского, належачого до ватаги російских шпигунів. Єсть то вже 11 з ряду шпигунів належачих до ватаги Стецишина. Герховский був вже караний в Росиї а в Галичині відсиджував кару вязниці за убийство. Герховский сидить тепер в золочівскій вязниці, звідки мають его відставити до Львова.

— **Велика катастрофа на зелізници.** Поспішний поїзд на центральній зелізници в удільній державі Ілінойс в північній Америці наїхав на поїзд особовий, котрий задержав ся коло міста Цетралія, щоби там набрати води. Настала страшна катастрофа, підчас котрої згинув президент тої зелізниці Гараган, другий віцепрезидент Мельчер, головний прокуратор Пірсе і був. син секретаря війни Брін; крім того єсть 20 осіб ранених.

— **Нещасливі пригоди.** В домі під ч. 9 при ул. Торосевича впав вчера з висоти 1 поверха бляхар Натан Шварц, що направляв там ринву, так нещасливо, що зломив обі ноги і руку. Нещасливого відставила поготівля ратункова до шпиталю. — При направі газової рури при ул. Каштеляньскій ч. 5 затроїв ся вибухаючим газом робітник Антін Семіньский. Завізвана стация ратункова ледви відратувала его і в грізнім стані відставила его до шпиталю. — Ученик V кл. гімн. в Перемишли Петро Мриглод спускаючи ся на Липовиці на санках зломив ногу. Нещасливого шпортовця відставлено до шпиталю.

— **Дрібні вісти.** Коломийский 24-ий полк піхоти, в котрого три баталіони стоять тепер залогою у Відни, а один в Коломиї, буде обходити дня 23 лютого с. р. 250-літний ювилей свого основаня. — О. Сеник (належачий до москвофільского табора напряму дудикевичівского), зложив мандат посла до сойму. — Пос. Теофіль Мерунович виступив з редакциї „Gaz. Narodow-ої" з причин політичної натури. — Герш Візен, пекар в Розвадові, збанкротував.— Посадник міста Дрогобича п. Ярош зрезиґнував зі своєї посади, а вслід за тим зрезиґнувала й більшість членів ради. — Внаслідок стежних листів арештовано в Дрогобичи монтера Станислава Прусака за уведене з дому родичів п. Олени Чупальской. — В Букачівцях замкнено школу з причини пануючої там шкарлятини. — На Високім Замку згублено срібний годинник тульской роботи. — В Стрию застрайкували ученики VII. кл. тамошної гімназиї против проф. Біненштока. — Дувид Храін, крамар в Сихові, хотів застрілити свого конкурента Мошка Альтбаєра і стрілив до него з револьвера, але Мошко на щасте ще в пору відхилив голову і куля лиш свиснула ему коло уха.

— **Комітет Філії бурси Р. Т. Р.** при ул. Варненьскій ч. 2 складає отсим щиру подяку низше вичисленим Вп. Добродіям, що не відмовили своїх ласкавих жертв чи то в натураліях, чи в грошах вашому колектантови та служили ему своїми цінними порадами та вказівками. Комітет має повну надію, що Вп. жертводавці і на дальше будуть ласкаво памятати на бідну шкільну молодїж та нераз прийдуть їй з помочию, якої она так дуже потребує.

В натураліях зложили Вп. Громадяни: Звенигорода 32 кірці бульби; Миколаєва 30; Підгородища 21; Городиславич і Пісків по 18; Оброшина 15; Бартатова 13; Підберезець, Грибович, Бродок і Гуменця по 12; Острова (коло Щирця) і Лисиничь по 10; Зашкова 9; Гаїв (коло Львова) 8; Зарудець 7; Козич і Ланів по 6; Вовкова 2; крім того зложили для бурси Вп. Громадяни згаданих місцевостий 100 клг. цибулі, 80 клг. фасолі, та 25 клг. круп.

Готівкою зложили: Впр. о. Йосиф Дяків з Городиславич 10 кор.; Хв. тов. Каси задаткової в Щирци 10 кор.; Впр. о. Баричко М., Вп. Могильницкий В. і Вп. др. Треньовский

---

тім листі, що мали би помочи до віднайденя скарбу, хто знає, чи они там ще ростуть мимо того, що дуби мають дуже довгий вік. За той час міг їх хтось вже давно знищити, а тоді Юссуфів скарб буде там гнити аж до суду-віку, скоро взагалі находить ся в тій славній земли, по котрій ступала колись приманчива Єлена.

Інжинір удає, що ніби не чує тих глумливих слів свого шваґра і сказав на то спокійно: Ну, я думаю о сій справі зовсім инакше, а скоро Гальшка не має нічого против того, то маю надію, що небавком виреблю собі певність, чи той лист то ніби лиш якийсь незвичайний жарт. Але тебе просив би я, щоби ти поки що не говорив нікому нічого про сю стару книгу і її зміст. Можуть греці бути крім мене ще й инші люди, котрі, ідучи за вказівкою тої суре з корану, готові би потрудити ся до Греції, хоч би їм і не удало ся відшукати того скарбу.

*

Нинїшна портова місцевість над заливом Наваріно, звана тепер по народному Неокастро, змінила зовсім свій вигляд від часу тої морскої битви, котра надала слави еї імени. Але все-таки уважає ся то за найліпшу і найбільшу грецку пристань, котра длятого, що має достаточну глубину і для найбільших кораблів та нові греблі і величезні маґазини, єсть тепер найважнійшим місцем для вивозу товарів з грецкого півострова, іменно же родзинків, коринтів і вина. Мимо дуже малого числа жителів, бо лиш яких два тисячі чотириста душ, представляє місто зі своїми білими домами, чистенько удержаними улицями і лїстнатими горбами в глубині образ оживленого межинародного руху торговельного. Лиш кріпость при вході до пристані стратила зовсім своє значінє. Правительство не дбає про укріпленя і дає їм розпадати ся, бо Неокастро не має нині значіня яко місце опори для фльоти.

Отже мури башт повалили ся і позаростали бурянами, окопи позасипувані зовсім румовищем а лиш цитадела остала ся і служить за вязницю, в котрі потомки колишніх Наварийців, що як всі Греки на побережу суть пристрастними пачкарями, відсиджують свою кару за пачкарство, щоби опісля, коли вийдуть на волю, розпочати знов потайком ту борбу против законів держави.

В перших днях серпня заїхала була до готелю в Неокастро урядженого з цілим комфортом теперішних часів якась німецка родина, зложена з чотирох осіб, муж і жінка, пятилітний хлопчина і бона. Пан, що в книзі гостий записав ся яко інжинір Фридрих Гільґенер з Ґданьска, любив видко не лиш красу природи але й пішки ходити, бо ледви що приїхав, як і зараз вибрав ся з приладом до фотоґрафованя і грубою палицею на прогульку в околицю. Такі прогульки відбував він що дня рано і вертав, аж около полудня цілий запорошений і утомлений.

Єго молода, хоровито виглядаюча жінка лиш рідко коли ходила з ним разом; коли его не було дома, сиділа на терасї готелю і задумчиво споглядала на пристань перед собою або відповідала щось на цікаві питаня свого синка, котрому якось ніби дивно ставало, що его мати мимо того що так красно сонце сьвітить і що на мори плавають такі красні кораблї, чогось з кождим днем стає тихійше і сумнійша.

Аж ось — в тиждень по приїзді — хлопчина якраз около полудня проходжував ся по готелевім парку, — дожив він знову тої радости, що на лици его матїри заяснів усьміх щастя, коли до них надійшов батько і вже здалека зачав кивати рукою а відтак взявши матір попід руку, зачав їй щось дуже урадований розповідати.

— Ну, наконець! — шепнув Гільґенер задиханий до своєї жінки. — Я вже відшукав то місце, моя любко! А знаєш, чому я так довго не міг знайти? Бо Юссуф Майнерт в своїм описї зробив похибку; єму тої ночи здавало ся, що то був найдальше на північ висунений угол башти а то поправдї був північно західний. Таке вже могло єму приключити ся, коли зважити, що оба копальники скарбів серед темноти і певно з великим поспіхом робили поміри. Але тепер я вже певний своєї справи. Що правда, з тих трох дубів на досить укритім серед плятанового гаю горбі стоять ще лиш два — величезні дуплаві дуби — але я палицею доти порпав в земли, доки аж не знайшов коріня того третого дуба, котрий мабуть грім там розтріскав. Земля там зовсім нерівна а мур найблизшого виноградника віддалений на добрих двіста метрів. Того, щоби за той час хтось случайно або при роботї в поли знайшов той скарб, того не треба бояти ся а я ще нині переконаю ся, чи грамота Юссуфа Майнерта то лиш его — видумка!

(Конець буде).

(всї зі Щирця) по 2 кор., Вп. Кинш Гр. 1 кор., Вп. Ільків Бартко 7 сот., Вп. Управитель школи в Пісках 1 кор., Вп. Долинка І. 2 кор., Вп. Антоняк 1·50 кор., Вп. Івасечко Йосиф 1 кор., Вп. Дахс Г. 30 сот., Вп. Павло Гарасимович 7 сот. (всї з Бродок); Вп. Федуневич П. з Роздолу 1 кор., Вп. Цукеркандль 80 сот., Вп. Штром Мендель 1 кор. (оба з Милятич); Вп. о. Левицкий М. 1·20 сот., Вп. Каннер М. 1 кор., Янкель Мантес 50 сот. (всї з Оброшина) і Теодор Острий зі Звенигорода 20 сот. — За Комітет: *Ізидор Громницкий*, голова; *Теодор Гоза*, секретар.

— **Остереженє.** Деякі еміґраційні аґенти почали в послїдних часах вербувати між руским населенєм в Галичинї робітників до копалень вугля в Бельґії і вислали вже туди кілька партий робітників. Перед сею еміґрацією до Бельґії належить як найсильнійше перестерігати наших робітників. По перше платня невишколених робітників копальняних не є цілком висока в Бельґії, як у нас в Австриї або Нїмеччинї, а житє там далеко дорожше. В наслїдок сего бельґійскі робітники так валоньскі як і флямандскі самі ідуть з Бельґії шукати красших зарібків до Нїмеччини. Надто безпечність в копальнях вугля в Бельґії полишає богато до бажаня. Нема там цілком строгого нагляду над копальнями зі сторони держави, самі копальнї є дуже низькі і вогкі, нема в них добрих вентиляций і дуже часто трафляють ся там вибухи ґазів. Вкінци цілий сей вуглевий ревір навіщений є хоробою хробів. Проти тих прямо страшних відносин страйкували кілька разів бельґійскі робітники. Тому то працедавцї бельґійскі думають, що коли заплатять добре галицким аґентам, то они наженуть їм галицких робітників на мимовільних страйколомів бельґійских робітників. Коли би справдї дало ся тим аґентам збаламутити наших робітників, то най они знають, що найтяжших ворогів будуть мати в бельґійских робітниках, котрим перешкаджати будуть в здобутю гарнійших условий працї. Тому остерігаємо руских робітників перед роботою несовістних еміґраційних аґентів.

— **Аж пять огнїв на один день.** Минулої суботи було у Львові аж пять огнїв. Насамперед о 8 год. рано вибух огонь в домі при ул. Короткій ч. 8 де затлїв ся від комина бальок в стелї. Відтак в готели Штадтмілєра займила ся від зелїзної печи т. зв. пруска стїна. То само стало ся в мешканю капітана 90 п. п. Вінк. Якліча. Найбільшу шкоду потерпів властитель складу форнірів і рам Леопольд Зісман, котрий день перед тим виїхав до Відня в справах торговельних і склеп замкнув. Коли спостережено огонь і завізвано сторожу пожарну, стояв вже цілий склад в огни. Акция ратункова тревала майже дві години, але не удало ся майже нїчого уратувати. Шкода єсть значна але була асекурована. Наконець вибух огонь в складі музичних товарів Боденштайна при ул. Кароля Людвика. Причиною стала ся тут необережність при направі ґазометра. Відсьвічки, котрою присьвічував помічник, займив ся ґаз, внаслїдок чого настав вибух і не лиш монтера Стефана Войнара попекло в руки і лице але й в склепі займили ся товари. Шкода єсть значна.

— **Зловленє вломника.** До мешканя в доми на Погулянцї ч. 115 добував ся знаний поліції вломник Йосиф Максимів. В мешканю були під ту пору діти і они наробили крику. На то збігли ся сусїди а вломник пустив ся втїкати. Єго здогонили на ул. Кохановского, зловили і віддали в руки поліциї. Показало ся, що Максимів лише що 17. падолиста вийшов з вязниці, де відсидів півтора року. Коли єго відтак взяли до войска, втік і займав ся крадежами і вломами. При ревізиї знайдено у него витрих, сьвічку, два довгі долота і зелїзний дручок. До чого тоті прилади „вставдав ся" Максимів сказати, лиш що до дручка сказав отверто, що носив єго для власної оборони, бо в ночи на Погулянцї повно розбишаків і він мусїв би був боронити ся, як би хтось на него напав. Для більшої безпечности єго власної і других людий замкнено Максимова знов до арешту.

## Телеґрами.

**Відень** 23 січня. Нинї перед полуднем відбув ся похорон нунция Бавони в присутности Архікн. Петра Фердинанда яко заступника Є. Вел. Цїсаря, богато членів цїсарского Дому, міністрів, достойників і т. д. Тїло похоронено провізорично в церкві сьв. Стефана.

**Берлин** 23 січня. Парлямент скликано на день 7 лютого.

**Триєст** 23 січня. Дирекция австр. Льойда одержала вість, що пароплав „Урано" вертаючи до Триєсту, застряг на мілинї Хора в мори Мармора. Подорожних перевезено на инший пароплав.

**Мадрид** 23 січня. Зі згляду на трудности політичні, які стрічає теперішний кабінет, уважають, що він безпроволочно подасть ся до димісиї. По теперішнім лібералнім прийде до власти мабуть кабінет консервативний.

**Мадрид** 23 січня. Кабінет зібрав ся вчера на нараду, котра тревала до півночи. Кабінет єсть фактично в стадіюм димісиї.

**Мадрид** 23 січня. Король вишле місию надзвичайну на торжество уповнолїтненя болгарского наслїдника престола.

## Надіслане



### Подорож довкола землї.

Весела товариска ґра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла ґра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають заґостити подорожні, 2) ґранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Ґро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза ґри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

## Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

**ЗАМІТКА.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем числ мінутових.

### Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·25**, 3·40, **6·2?**, 8·45, **2·30§)**, **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшова, §) від 1/6 до 15/9 виключно щоденно, †) до Мушини.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·13**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, **11·25**.

§) Від 18/6 до 10/9 виключно лише в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·32, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·57, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

### Приходять до Львова

на головний двірець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9·?**, 10·15, **1·3?**, **2·?**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мушини від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30

†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·0?.

§) Від 18/6 до 10/9 виключно лише в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·06§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні Б. Лозиньского під зарядом І. Недопади. (Телефон ч. 527).